

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 90-A SESIUNE PLENARĂ DIN 11 ȘI 12 MAI 2011

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice: către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”

(2011/C 192/02)

COMITETUL REGIUNILOR:

- salută faptul că, în viziunea Comisiei, IMM-urile sunt coloana vertebrală a economiei UE și își exprimă opinia că un acces adecvat al IMM-urilor la procedurile de ofertare este de o importanță esențială pentru menținerea gradului de ocupare al forței de muncă. De aceea este important ca obstacolele întâmpinate de IMM-uri în cadrul procedurilor de ofertare să fie, pe cât posibil, înlăturate;
- recomandă Comisiei să stimuleze posibilitatea solicitării de către ofertanții înscriși, la nivel național, a unor așa-zise pașapoarte pentru achiziții publice (de preferință sub forma unui sistem electronic de înregistrare), uniformizându-se conținutul și modul de utilizare al acestora. Pașaportul dovedește că un întreprinzător posedă declarațiile și documentele justificative care se cer adesea în cadrul unei proceduri de ofertare de către autoritățile contractante. Prin solicitarea unui astfel de pașaport o singură dată, întreprinzătorul nu mai trebuie să prezinte de fiecare dată aceleași declarații și documente. Astfel se realizează o economie considerabilă de timp și de resurse, în cazul în care un întreprinzător ia parte adesea la proceduri de ofertare;
- pune mare preț pe posibilitatea de a realiza obiectivele în materie de inovare, de durabilitate, de protecția mediului și cele sociale prin intermediul achizițiilor publice. Atingerea acestor obiective este însă limitată de criteriul conform căruia cerințele și criteriile la care sunt supuși participanții trebuie să aibă legătură cu obiectul achiziției publice. Ca urmare, ar trebui să se renunțe la cerința legăturii cu obiectul contractului.

Raportor	dl Henk KOOL (NL-PSE), membru al Consiliului executiv al orașului Haga
Document de referință	Cartea verde a Comisiei privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice: Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă
	COM(2011) 15 final

I. OBSERVAȚII CU PRIVIRE LA PROPUNERE

1. Comitetul salută publicarea de către Comisia Europeană a „Cărții verzi privind modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice. Către o piață europeană a achizițiilor publice mai performantă”, în care acordă atenție observațiilor transmise de autoritățile locale și regionale și de diverse servicii care desfășoară achiziții publice pe teme ca reducerea costurilor, modernizarea, clarificarea și simplificarea directivelor privind achizițiile publice.

2. Comitetul este de părere că Directiva 2004/18/CE, numită în cele ce urmează „directiva”, intră prea mult în detalii în anumite domenii și recomandă Comisiei simplificarea pe cât posibil a acestei directive.

3. Pe de altă parte, Comitetul recomandă clarificarea directivei acolo unde este nevoie. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a adus precizări privind unele puncte esențiale ale directivei. Comitetul consideră că este extrem de oportună codificarea principalelor dispoziții legislative din jurisprudență fără restricționări suplimentare și insistă ca, pentru servicii din categoria B, subvenții, tranzacții de bunuri imobiliare și contracte cu o valoare mai mică decât pragurile stabilite, să nu se aplice obligația unor proceduri de atribuire a contractelor și nici obligația transparenței, dacă nu sunt la mijloc interese transfrontaliere.

4. Comitetul consideră că, pentru realizarea unei piețe interne care să funcționeze în mod optim, este importantă stimularea profesionalității, atât de partea autorităților contractante, cât și de partea actorilor pieței. Comitetul îi recomandă Comisiei să înființeze sau să comisioneze înființarea unor centre de cunoaștere naționale, puse în legătură de un centru de cunoaștere european. Aceste centre ar trebui înființate în cadrul structurilor naționale deja existente. Astfel de centre ar putea ajuta totodată autoritățile contractante să realizeze concret obiectivele din domeniul inovării, achizițiilor publice sociale, durabilității și protecției mediului. Utilizarea unor astfel de centre nu ar trebui să fie obligatorie. Autoritățile locale trebuie să aibă libertatea de a alege în această privință.

II. RECOMANDĂRI

Întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile)

5. Comitetul salută faptul că, în viziunea Comisiei, IMM-urile sunt coloana vertebrală a economiei UE și își exprimă opinia că un acces adecvat al IMM-urilor la procedurile de ofertare este de o importanță esențială pentru menținerea gradului de ocupare a forței de muncă. De aceea, este important ca obstacolele întâmpinate de IMM-uri în cadrul procedurilor de ofertare să fie, pe cât posibil, înlăturate.

6. Trebuie să se reducă cât mai mult posibil costurile suportate de întreprinderi pentru participarea la o procedură de ofertare. De aceea, Comitetul este de acord cu propunerea Comisiei de a se accepta în cât mai mare măsură declarațiile pe propria răspundere ale concurenților și de a se solicita documentele originale numai ofertanților selectați sau ofertantului câștigător.

7. Comitetul recomandă Comisiei să stimuleze posibilitatea solicitării de către ofertanții înscriși, la nivel național, a unor așa-zise pașapoarte pentru achiziții publice (de preferință sub forma unui sistem electronic de înregistrare), uniformizându-se conținutul și modul de utilizare al acestora. Pașaportul dovedește că un întreprinzător posedă declarațiile și documentele justificative care se cer adesea în cadrul unei proceduri de ofertare de către autoritățile contractante. Prin solicitarea unui astfel de pașaport o singură dată, întreprinzătorul nu mai trebuie să prezinte de fiecare dată aceleași declarații și documente. Astfel se realizează o economie considerabilă de timp și de resurse, în cazul în care un întreprinzător ia parte adesea la proceduri de ofertare. Un asemenea pașaport pentru achiziții publice poate fi valabil numai o anumită perioadă, deoarece certificatele pe care se bazează au o valabilitate limitată, iar acest lucru reprezintă un avantaj pentru credibilitatea pașaportului. Un astfel de sistem există pe alocuri la nivel local, experiențele utilizării lui fiind pozitive. Natura pașaportului pentru achiziții publice presupune că acesta nu generează costuri importante.

8. Comasarea inutilă a contractelor de către mai multe autorități contractante și comasarea contractelor de naturi diferite nu este o idee bună, deoarece contractele mai ample ar putea presupune criterii mai stricte. Prin urmare, Comitetul recomandă Comisiei Europene să sensibilizeze autoritățile contractante cu privire la faptul că aceasta constituie o problemă pentru IMM-uri și să sublinieze importanța împărțirii pe loturi în expunerea de motive sau într-un document politic corespunzător.

9. Este în beneficiul IMM-urilor să existe mai multe posibilități de utilizare a procedurii negociate. Procedura oferă un anumit grad de flexibilitate atât autorităților contractante, cât și ofertanților. În fond, IMM-urile se concentrează pe cunoașterea produsului sau serviciului pe care îl oferă și nu pe procedura de ofertare. Comitetul solicită Comisiei să permită folosirea procedurii negociate ca procedură standard. Acest lucru ar trebui reglementat în mod similar cu prevederile Directivei 2004/17/CE (Directiva privind utilitățile publice), care permite autorității contractante să aleagă procedura de atribuire a contractului considerată a fi cea mai potrivită pentru achiziția publică în cauză. Comitetul recomandă simplificarea tuturor procedurilor paralele.

10. Actuala procedură restrânsă poate avea dezavantaje pentru IMM-uri. În prima fază a procedurii restrânse, adică în faza de selecție, nu pot fi exprimate în prezent decât cerințe și criterii cu privire la întreprindere. Criteriile de selecție constau în general în dovezile aduse de agenții economici privind rezultatele și experiența în domeniu. În general, este posibil ca întreprinderile mai mari să fi realizat mai multe proiecte decât IMM-urile, pot prezenta mai multe referințe și au astfel o șansă mai mare de a fi selectate. Comitetul recomandă de aceea ca, în prima fază a procedurii restrânse, să fie permisă și evaluarea conform (anumitor) criterii de atribuire.

Flexibilitatea

11. Comitetul recomandă permiterea unui nivel mai ridicat de flexibilitate în procedurile de ofertare.

12. Dreptul achizițiilor publice este complex; participanții au posibilități reduse de a corecta eventualele omisiuni din oferte. Această situație este determinată, printre altele, de jurisprudența (națională) și de opțiunile autorității contractante în cadrul documentației privind licitația respectivă. De aceea, Comitetul recomandă să se precizeze în noua directivă sau în expunerea de motive la aceasta ce omisiuni pot fi rectificate de participanți și ce completări sau modificări sunt permise.

13. O autoritate contractantă poate avea nevoie ca, în cursul procedurii de ofertare, în urma întrebărilor participanților, să opereze o modificare sau să-și adapteze cererea de ofertă. În cazul unei modificări substanțiale a cererii de ofertă trebuie, în prezent, să se oprească procedura de ofertare și să se prezinte o nouă cerere. De aceea, Comitetul recomandă crearea unei metode simple, prin care autoritățile contractante își pot modifica cererea, cum ar fi o rectificare oficială cu o prelungire scurtă a termenului de depunere a înscrierilor.

14. În cursul procedurii, autoritatea contractantă poate constata că a omis un aspect pe care dorește să-l modifice, dar care nu poate fi calificat drept imprezvizibil și necesar. Comitetul consideră, de aceea, că este oportun ca prevederea actuală privind modificările ulterioare să fie flexibilizată. Se poate avea în vedere să se permită ca un anumit procent din cererea inițială să fie considerat drept sarcină adițională a ofertantului care a câștigat inițial procedura, fără să fie nevoie să se îndeplinească condițiile articolului 31 al directivei.

15. Comitetul solicită Comisiei să prevadă, în noua directivă, o definiție mult mai flexibilă a acordurilor-cadru. Contractele-cadru ar trebui reglementate în același mod precum în Directiva privind utilitățile publice. Durata contractului și cerința ca, în cazul acordurilor-cadru, să fie necesari numai doi furnizori în cazuri excepționale, ar trebui suprimate ca nefiind necesare.

Stimularea inovării, achizițiile publice cu caracter social, durabilitatea și protecția mediului realizate prin achiziții publice

16. Comitetul este satisfăcut de atenția acordată de Comisie în Cartea verde realizării obiectivelor în materie de protecție a

mediului, de favorizare a incluziunii sociale, de îmbunătățire a accesului pentru persoanele cu dizabilități și de consolidare a inovării.

17. Comitetul insistă asupra faptului că succesul Strategiei Europa 2020 depinde în foarte mare măsură de modul în care autoritățile regionale și locale reușesc să pună în aplicare noile soluții inovatoare stabilite ca obiective ale inițiativelor emblematice. Noile practici inovatoare nu iau naștere de la sine. Modernizarea regulilor de atribuire a contractelor de achiziții publice trebuie să îmbunătățească capacitatea de adaptare strategică și activitatea autorităților regionale și locale și a altor entități publice în calitate de creatori de soluții noi.

18. Comitetul insistă asupra faptului că modernizarea procedurilor de achiziție publică trebuie să ducă la un rol mai important al sectorului public în promovarea inovării. Trebuie create condițiile care să permită realizarea unor proiecte de dezvoltare de mare anvergură, în valoare de mai multe milioane de euro, care să abordeze provocările sociale complexe și să se deruleze prin intermediul unor consorții care își asumă riscurile aferente. Atât autoritățile locale, cât și ceilalți operatori publici trebuie să dispună de posibilitatea de a înființa, pe cheltuiala lor, asemenea consorții care să reunească competențele necesare, puse la dispoziție de întreprinderi sau alte organizații. Desfășurarea normală a unor astfel de achiziții publice competitive este dificilă sau chiar imposibilă. Dacă se intenționează crearea unor structuri cu totul noi, ar trebui să fie posibil ca, pe calea negocierilor, să se reunească competențe diferite și mai ales să se permită participarea unor întreprinderi mici, fără să se țină seama de reglementările privind achizițiile publice.

19. Comitetul pune mare preț pe posibilitatea de a realiza obiectivele în materie de inovare, de durabilitate, de protecția mediului și cele sociale prin intermediul achizițiilor publice. Atingerea acestor obiective este însă limitată de criteriul conform căruia cerințele și criteriile la care sunt supuși participanții trebuie să aibă legătură cu obiectul achiziției publice. Ca urmare, ar trebui să se renunțe la cerința legăturii cu obiectul contractului. Autoritățile contractante ar putea astfel stabili singure dacă abandonează legătura cu obiectul contractului pentru aceste aspecte și ce criterii doresc să folosească, având în vedere diferențele mari dintre condițiile din statele membre. Comitetul recomandă adoptarea acestei abordări în noua directivă.

20. Comitetul împărtășește opinia Comisiei Europene, conform căreia autoritățile publice pot contribui în mod substanțial la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020, utilizând puterea lor de cumpărare în sensul unor achiziții de bunuri și servicii cu o „valoare societală” mai mare, de exemplu având în vedere stimularea inovării, respectul pentru mediu și combaterea schimbărilor climatice, reducerea consumului de energie, îmbunătățirea pieței forței de muncă, a sănătății publice și a condițiilor sociale, sau promovarea egalității prin îmbunătățirea incluziunii grupurilor de persoane dezavantajate. Trebuie găsit un echilibru între obiectivele sus-menționate, obiectivitate și nediscriminare, care să favorizeze concurența loială și accesul echitabil al IMM-urilor. În plus, autoritățile locale și regionale ar trebui să dispună de posibilitatea de a impune, în cadrul achizițiilor publice, criterii mai stricte decât

cele prevăzute de normele minime ale UE, fără să aducă atingere liberei concurențe. Cu toate acestea, Comitetul recomandă Comisiei ca, la elaborarea noii directive privind achizițiile publice, să ofere autorităților contractante un anumit grad de libertate de opțiune. Acest obiectiv poate fi atins, pe de o parte, cerând autorităților publice să promoveze anumite servicii cu „valoare societală” în achizițiile lor, dar oferindu-le, pe de altă parte, posibilitatea de alege a uneia sau mai multor opțiuni dintr-o listă.

21. Comitetul îi propune Comisiei să sporească nivelul de sensibilizare și să elaboreze noi căi de promovare a recrutării șomerilor pe termen lung, a persoanelor cu dizabilități și a stagiarilor la nivelul UE. De exemplu, autoritățile contractante pot să specifice, dacă doresc, în documentația licitației, drept criteriu sau condiție de atribuire faptul că întreprinderea căreia i se va atribui contractul trebuie să folosească un anume procent din valoarea contractului pentru includerea acestor grupuri-țintă, fie în executarea contractului, fie în alt context, în interiorul întreprinderii. Astfel de cerințe trebuie să rămână adoptabile pe bază voluntară la nivelul UE, iar autoritățile locale și regionale trebuie să-și păstreze un nivel maxim de flexibilitate pentru a specifica diferitele obiective politice pe care doresc să le realizeze în cadrul unei proceduri de ofertare, concentrându-se totodată pe obținerea celui mai bun raport valoare-preț.

22. Comitetul consideră că criteriul de atribuire a contractului ofertantului celui mai avantajos din punct de vedere economic reprezintă un instrument foarte potrivit pentru realizarea obiectivelor în materie de inovare, durabilitate, protecție a mediului și de achiziții publice sociale. La întrebarea Comisiei dacă criteriul „prețului celui mai scăzut” pentru anumite categorii trebuie suprimat, Comitetul răspunde negativ. Și în cadrul acestui criteriu, obiectivele menționate pot juca un rol, în speță sub forma unor condiții minime. Autoritățile contractante trebuie să poată face o alegere în acest sens, în funcție de subiectul achiziției publice. În plus, serviciile contractante trebuie să realizeze adesea și un obiectiv de economisire, care trebuie, la rândul lui, cuprins în decizia privind criteriul de atribuire.

23. Pentru autoritățile contractante nu este întotdeauna posibil să supravegheze aplicarea în practică a criteriilor de atribuire în întregul lanț de aprovizionare. De exemplu, este dificil de controlat dacă în procesul de producție într-o țară terță s-a făcut uz de munca unor copii. Comitetul cere Comisiei să studieze această problemă.

Noi proceduri

24. Comitetul recomandă includerea în noua directivă a mai multor proceduri noi. Este vorba despre o așa-numită piață pentru serviciile din categoria A, despre un model de „alegere cetățenească” și despre o procedură pentru contracte caracterizate printr-o mare volatilitate a prețurilor.

25. Piață pentru serviciile din categoria A: Sistemul funcționează în prezent în anumite state membre pentru serviciile din categoria B, după cum urmează: nu se demarează o procedură de ofertare pentru un întreg contract-cadru, ci se publică fiecare porțiune separată de contract pe o așa-numită „piață” (digitală). Pe această piață sunt plasate deci foarte multe cereri de ofertă separate, iar firmele interesate pot reacționa la orice contract în parte. Pentru fiecare contract, se stabilește o

ierarhie în funcție de prețul de ofertă comunicat. Apoi sunt studiate și evaluate aspectele de calitate ale primilor cinci ofertanți cu prețurile cele mai scăzute. Participantul cu oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic din cele cinci oferte analizate primește contractul. Avantajul unei asemenea piețe este că acest sistem sporește șansele pentru independenții fără personal angajat. Se propune elaborarea unui sistem similar și pentru serviciile din categoria A.

26. Modelul „alegerii cetățenești”: Așa-numitul model al alegerii cetățenești este o procedură care propune soluții în cazul achizițiilor publice în care libertatea de alegere a cetățeanului pentru o anumită întreprindere este importantă. Această problemă apare, printre altele, în cazul contractelor privind asigurarea de servicii personale. Acesta este un sistem în cadrul căruia tuturor participanților care întrunesc condițiile de calitate și sunt de acord cu un preț (maxim) stabilit de serviciul contractant li se atribuie un contract-cadru. Cetățeanul alege apoi organizația la care face apel pentru serviciile personale dorite.

27. Procedura aplicabilă în cazul prețurilor fluctuante: În cadrul anumitor piețe, cum este piața energiei, există fluctuații rapide ale prețurilor. În cazul unor astfel de contracte, este de dorit ca termenul limită să fie cât mai scurt posibil, având în vedere că ofertele participanților la procedură se bazează pe prețul de piață al energiei în ziua înscrierii la procedura de ofertare. Se propune includerea în noua directivă a unui termen limită adaptat pentru acest tip de piețe.

Modificarea pragurilor minime

28. Comitetul salută evaluarea de către Comisie a nivelului pragurilor și recomandă să se analizeze în cazul căror praguri se manifestă și interese ale altor state membre. Acest lucru ar implica stabilirea unor praguri pentru bunuri și servicii mult mai ridicate decât cele utilizate în prezent. În cazul în care este demonstrabil că nu este vorba de interese dinafara statului, serviciile contractante ar putea fi scutite de obligația unei proceduri de ofertare europene. Comitetul este de părere că necesitatea unor praguri semnificativ mai mari trebuie să fie inclusă în orice renegociere a Acordului OMC privind achizițiile publice.

Principiul transparenței

29. Observație generală: Nu este întotdeauna clar dacă se poate vorbi de interese transfrontaliere. Stabilirea acestui lucru necesită, în multe cazuri, o cercetare de piață, ceea ce presupune iarăși costuri suplimentare pentru serviciile contractante. Este de dorit o clarificare, pentru a oferi serviciilor contractante mai multă siguranță cu privire la conținutul conceptului de „transfrontalier”. De aceea, Comitetul recomandă Comisiei să întocmească o listă a subiectelor sau a piețelor în cazul cărora sunt implicate interese transfrontaliere. Ar trebui făcută și diferența între cazurile în care acest concept se aplică procedurilor din întregul stat sau numai regiunilor de frontieră.

30. La întrebarea Comisiei dacă autorităților contractante ar trebui să li se impună – în cazul unor contracte mai mari – să prezinte caietul de sarcini în mai mult decât o singură limbă și/sau să accepte oferte într-o limbă străină, Comitetul răspunde negativ. Aceasta ar spori considerabil sarcina administrativă, iar rezultatul urmărit – promovarea ofertelor din străinătate – ar rămâne probabil foarte modest.

31. Contracte încheiate sub pragurile europene: În opinia Comitetului, contractele încheiate sub pragurile europene nu ar trebui să intre sub incidența conceptului de „transfrontalier”, deoarece practica din momentul de față arată că numai în cazul unui număr foarte redus de contracte care depășesc pragurile europene participă la proceduri și ofertanți din alte state. Comitetul îi recomandă Comisiei să efectueze o analiză pentru a obține date în acest sens. În funcție de aceste date, se poate stabili dacă, din principiu, contractele aflate sub pragurile europene trebuie să intre în sfera de aplicare a conceptului „transfrontalier”.

32. Contractele excluse: Nu este clar în ce măsură principiul transparenței joacă un rol în cazul contractelor excluse. În cazul anumitor excepții este mai ușor de făcut legătura, ca de exemplu în cazul concesiunilor pentru servicii, în timp ce pentru alte excepții, cum ar fi contractele de muncă și tranzacțiile imobiliare, principiul transparenței nu ar trebui să fie aplicabil. Comitetul solicită Comisiei să clarifice pentru care dintre contractele excluse se aplică principiul transparenței.

33. Serviciile din categoria B: Comitetul recomandă ca serviciile care, după evaluarea listelor de servicii din categoria A și B, sunt plasate în categoria B să nu li se aplice principiul transparenței și propune includerea acestei prevederi în noua directivă.

Reclasificarea serviciilor din categoria A și B

34. Comitetul solicită menținerea distincției actuale între categoriile de servicii A și B. Lista de servicii din categoria B este rezervată pentru domenii în care nu poate fi vorba de concurență transfrontalieră sau pentru obiecte care includ o componentă atât de personală încât nu este de dorit lansarea unei proceduri europene, așa cum este cazul serviciilor medicale și sociale. În asemenea situații, încrederea autorității contractante și a utilizatorului/pacientului în partea responsabilă pentru execuția contractului este esențială. Acestea sunt adesea criterii subiective, care nu își găsesc locul într-o procedură de ofertare. Comitetul solicită Comisiei să transfere în categoria B serviciile de tip A care nu se pretează comerțului transfrontalier, solicitând în plus Comisiei să elaboreze instrumente care să permită autorităților locale și regionale să determine mai ușor dacă anumite contracte de achiziții publice cad sub incidența serviciilor de tip A sau B, menționate în anexă.

35. Comitetul insistă asupra evaluării de către Comisie a listei de coduri din Vocabularul comun privind achizițiile publice(CPV), deoarece acestea și serviciile asociate acestora sunt greu de înțeles și sunt sursă de incertitudini. Comitetul solicită o explicație sau un manual clar privind codurile CPV.

Excluderile

36. Comitetul recomandă să se revizuiască prevederile cu privire la contractele excluse, avându-se în vedere atât o clarificare, cât și o completare a acestor clauze. De exemplu, nu este clar care servicii financiare intră sub incidența excepției de la articolul 16 punctul (d) și în ce situație se poate vorbi de un serviciu de categorie A în sectorul serviciilor financiare (categoria 6).

37. Comitetul solicită excluderea din noua directivă a contractelor încheiate între autoritățile contractante. Având în vedere că autoritățile publice sunt obligate să gestioneze în mod responsabil banii contribuabilului, este oportun ca autoritățile să poată face apel la cunoștințele și competențele altor autorități contra unei sume care să acopere costurile suportate, fără să fie supuse obligației de a iniția o procedură de ofertare. O asemenea excludere ar îmbunătăți substanțial coerența cadrului juridic al UE și ar putea constitui soluția pentru una din cele mai stringente probleme în materie de achiziții publice cu care se confruntă în prezent autoritățile regionale și locale.

38. Serviciile contractante se confruntă cu probleme grave în achizițiile publice de sisteme TIC. Mediul TIC al unei autorități contractante este alcătuit din diverse sisteme interconectate. De aceea, contractele suplimentare, ca de exemplu prelungirile de licență sau noile module adaptate nu pot face întotdeauna obiectul unei proceduri de ofertare fără inconveniente majore, atât din punct de vedere tehnic, cât și în ceea ce privește costurile. Ca atare, Comitetul îi recomandă Comisiei să studieze posibilitatea ca în noua directivă să se lărgască posibilitățile de exceptare și/sau să se introducă o nouă procedură pentru sistemele TIC, în cadrul căreia concurența să nu aibă loc la nivelul producătorului, ci la nivelul distribuitorului, căruia i se solicită concret o anumită marcă.

39. Comitetul susține opinia Comisiei că inovarea trebuie stimulată. În conformitate cu legislația privind achizițiile publice, autoritățile contractante nu pot achiziționa cu ușurință noi produse inovatoare. Comitetul propune Comisiei să studieze posibilitățile unei excepții, de exemplu introducând o exceptare care să fie valabilă doi ani din momentul acordării unui brevet de invenție recunoscut.

Performanțele anterioare

40. În opinia Comitetului, serviciile contractante trebuie să aibă posibilitatea de a utiliza experiențele avute anterior cu anumiți executanți ai contractelor în următoarele proceduri de ofertare. Experiențele negative, în cazul cărora rezultatul final nu a fost satisfăcător, ar trebui să poată juca un rol. În momentul de față, o firmă care mai întâi a oferit (cu intenție) prestații de calitate inferioară se poate, în principiu, înscrie la o nouă procedură de ofertare, care, în unele cazuri, trebuie inițiată numai pentru că partea contractantă a renunțat la serviciile acestei firme. Această situație este adesea inoportună, având în vedere impactul său negativ asupra raporturilor dintre părți, încrederii și prestațiilor oferite. Comitetul recomandă un sistem care să permită includerea în criteriile de atribuire a propriilor experiențe cu o anumită firmă. Un astfel de sistem trebuie, desigur, să conțină o metodă de a garanta obiectivitatea. Aceasta se poate realiza cu ajutorul unui raport oficial de evaluare a execuției contractelor anterioare și prin stabilirea unei limite de timp a excluderii.

Definiția contractelor atribuite în mod obligatoriu prin proceduri de ofertare

41. Comitetul insistă ca domeniul de aplicare a noii directive să fie limitat la achizițiile autorității contractante înseși. Pentru această poziție se găsesc argumente în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care a decis că, pentru limitarea domeniului de aplicare a directivei generale trebuie să fie vorba de un interes economic imediat. Acordurile generale privind, de exemplu, dezvoltarea regională și acordarea de subvenții trebuie scoase de sub incidența acestei definiții. Simpla stabilirea a unor cerințe pentru, de exemplu, o lucrare, nu presupune automat un contract cu titlu oneros și deci obligativitatea inițierii unei proceduri de ofertare. Pentru a-și putea desfășura sarcinile publice, autoritățile contractante trebuie să aibă libertatea de a stabili anumite cerințe pentru a-și manifesta o preferință. Comitetul recomandă o clarificare a definiției contractelor atribuite în mod obligatoriu prin proceduri de ofertare prin intermediul codificării jurisprudenței pe această temă.

42. Serviciile contractante au probleme cu definiția contractelor publice de lucrări. În opinia Comitetului, criteriul

„realizarea, prin orice mijloace, a unei lucrări care să răspundă unor necesități precizate de autoritatea contractantă” ridică semne de întrebare. Comitetul recomandă modificarea și simplificarea acestei definiții.

Instituțiile de drept public

43. Comitetul atrage atenția asupra poziției micilor instituții de drept public. Obligativitatea inițierii unor proceduri de ofertare reprezintă o povară disproporționată pentru aceste instituții mici de drept public.

44. Este nevoie de o modificare a definiției unei instituții de drept public. Pentru firme, este dificil să verifice dacă au de-a face cu o instituție de drept public, fiindcă definiția cuprinde criterii privitoare la finanțe și la control care nu pot fi verificate de alte părți. În plus, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a interpretat criteriile conform cărora o instituție este de drept public. Comitetul recomandă Comisiei stabilirea unei noi definiții a conceptului de instituție de drept public.

Bruxelles, 11 mai 2011

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO
